BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ

EUROSISTEM

AVIZUL BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 9 decembrie 2011

cu privire la plata majorării cotei României la Fondul Monetar Internațional

(CON/2011/102)

Introducere şi temei juridic

La 30 noiembrie 2011 Banca Centrală Europeană (BCE) a primit din partea Băncii Naționale a României (BNR) o solicitare de emitere a unui aviz cu privire la un proiect de ordonanță de urgență a Guvernului pentru acceptarea majorării cotei de participare a României la Fondul Monetar Internațional (FMI) (denumit în continuare „proiectul de ordonanță").

Competența BCE de a emite un aviz se întemeiază pe articolul 127 alineatul (4) şi pe articolul 282 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum şi pe articolul 2 alineatul (1) a treia liniuță din Decizia 98/415/CE a Consiliului din 29 iunie 1998 privind consultarea Băncii Centrale Europene de către autoritățile naționale cu privire la proiectele de reglementare[1], întrucât proiectul de ordonanță se referă la Banca Națională a României. În conformitate cu articolul 17.5 prima teză din Regulamentul de procedură al Băncii Centrale Europene, Consiliul guvernatorilor adoptă prezentul aviz.

1. Scopul proiectului de ordonanță

La 15 decembrie 2010, Consiliul guvernatorilor FMI a adoptat Rezoluția nr. 66-2 care prevede, printre altele, majorarea cotelor tuturor membrilor FMI. Notificările de acceptare a acestor majorări trebuie primite de FMI până la 31 decembrie 2011. Prin urmare, BNR a solicitat ca avizul să fie emis până la 12 decembrie 2011.

Prin proiectul de ordonanță BNR este autorizată să plătească majorarea cotei României de la 1030,2 milioane drepturi speciale de tragere (DST) la 1811,4 milioane DST. Astfel cum este explicat în nota de fundamentare atașată cererii de consultare, 25% din majorarea propusă a cotei va fi plătită prin utilizarea tranşei de rezervă, iar restul va fi plătit în lei.

Articolul 4 alineatul (4) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul BNR[2] prevede în mod expres că BNR exercită drepturi şi îndeplineşte obligații care revin României în calitate de membru al FMI, iar articolul 30 alineatul (1) litera (c) din aceeaşi lege prevede că BNR stabileşte şi menține rezervele internaționale, acestea fiind alcătuite, printre altele, din „orice alte active de rezervă recunoscute pe plan internațional, inclusiv dreptul de a efectua cumpărări de la FMI în cadrul tranşei de rezervă, precum şi deținerile de

1 JO L 189, 3.7.1998, p. 42.

2 Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582, 30.6.2004.

drepturi speciale de tragere". Conform articolului 2 din Ordonanța Guvernului nr. 30/1996 privind reglementarea participațiilor statului la FMI[3], „începând cu luna iulie 1996, toate drepturile şi obligațiile care revin statului român, ca urmare a tranzacțiilor cu FMI se reflectă în gestiunea BNR". Prin urmare, BNR este cea care trebuie să plătească FMI suma corespunzătoare majorării cotei de participare a României.

2. Observații cu caracter general

2.1 *Independența băncii centrale*

BCE remarcă faptul că BNR este responsabilă pentru efectuarea plății oricăror majorări ale cotei României la FMI şi exercită drepturi şi îndeplineşte obligații care revin României în calitatea acesteia de membru al FMI. DST fac parte din rezervele internaționale administrate de BNR în temeiul articolului 31 litera (b) din Statutul BNR[4]. Astfel, exercitarea drepturilor şi îndeplinirea obligațiilor rezultate din calitatea României de membru al FMI este încredințată BNR. BCE înțelege că, în acest context şi în conformitate cu principiul independenței băncii centrale stabilit prin articolul 130 din Tratat şi articolul 7 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale şi al Băncii Centrale Europene, BNR adoptă decizii în mod pe deplin independent în ceea ce priveşte administrarea DST.

2.2 *Interdicția de finanțare monetară*

Mai multe avize BCE[5] au remarcat că misiunile îndeplinite de o bancă centrală națională (BCN) trebuie să respecte interdicția de finanțare monetară prevăzută la articolul 123 din Tratat şi în Regulamentul (CE) nr. 3603/93 al Consiliului din 13 decembrie 1993 de precizare a definițiilor necesare aplicării interdicțiilor menționate la articolele 104 şi 104b alineatul (1)[6]. Conform articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 3603/93, finanțarea de către BCN a obligațiilor pe care le are sectorul public față de FMI nu este considerată o facilitate de credit în sensul articolului 123 din Tratat. Prin urmare, BCE constată că plata de către BNR a majorării propuse a cotei de participare a României la FMI nu încalcă interdicția de finanțare monetară.

Prezentul aviz va fi publicat pe website-ul BCE.

Adoptat la Frankfurt pe Main, 9 decembrie 2011.

[semnat]

Preşedintele BCE

Mario DRAGHI

---

3 Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186, 12.8.1996.

4 BNR este autorizată în condițiile pe care le stabileşte şi le poate modifica periodic să cumpere, să vândă şi să efectueze alte tranzacții cu valute.

5 A se vedea avizele cele mai recente: CON/2011/68, CON/2011/89 şi CON/2011/97. Toate avizele BCE sunt publicate pe website-ul BCE la adresa www.ecb.europa.eu.

6 JO L 332, 31.12.1993, p. 1.